

налагодження інформаційного обміну про тенденції бізнесової екосистеми.

2. Тенденції розвитку – імплементація цифрових інновацій та науково-інтелектуальних ресурсів в інформаційну інфраструктуру з вибором нової форми інформаційної системи та розширенням інформаційних процесів в межах обліково-аналітичної системи.

3. Тест змін – постійність діагностики при формуванні групи принципів, ознак, ризиків, характеристик, властивостей обліково-аналітичного забезпечення управління зі складанням програми модифікації основних його параметрів, виходячи за межі традиційних базових положень організації інформаційного процесу.

4. Ієрархічність змін – адаптація обліково-аналітичного забезпечення управління відповідно до напрямів та пріоритетів бізнес-моделі підприємства, сприяючи, таким чином, формуванню реакції на зовнішні та внутрішні параметри змін в діяльності підприємства.

Когнітивний аспект інноваційного розвитку обліково-аналітичного забезпечення управління полягає у створенні нової методологічної та організаційної основи інформаційних процесів з трансформацією їх якісних параметрів та підвищенням реакції на зміни у бізнесовій екосистемі.

Інформаційні джерела:

1. Bochulia T. Information provision of formation enterprise core competencies / T. Bochulia, A. Yanchev, O. Kvasha // European Cooperation. – 2017. – Vol. 1 (20). – P. 9–22.

2. Davenport T. H. The AI Advantage: How to Put the Artificial Intelligence Revolution to Work (Management on the Cutting Edge) / T. H. Davenport. – The MIT Press; 1st edition, 2018. – 248 p.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Дроб'язко В. В., гр. маг. ОіО 1-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.О. Сколотій**
Державний біотехнологічний університет

При формуванні облікової політики затверджуються: робочий план рахунків бухгалтерського обліку; форми первинних облікових документів, реєстрів бухгалтерського обліку, а також документи для внутрішньої бухгалтерської звітності; порядок проведення інвентаризації активів і зобов'язань організації; способи оцінки активів

і зобов'язань; правила документообігу та технологія обробки облікової інформації; порядок контролю за господарськими операціями та інші рішення, необхідні для організації бухгалтерського обліку.

Облікова політика підприємства повинна забезпечувати, в тому числі повноту і своєчасність відображення в бухгалтерському обліку всіх фактів господарської діяльності.

Якщо підприємство, яке застосовує спрощену систему оподаткування, є суб'єктом малого підприємництва, то для нього передбачена можливість спрощення способів ведення бухгалтерського обліку. При спрощеному веденні бухгалтерського обліку підприємство повинно відобразити цю інформацію в обліковій політиці.

Необхідність розробки і затвердження облікової політики пов'язана з варіантністю облікового процесу: по ряду позицій підприємство самостійно приймає рішення, тобто здійснює вибір, виходячи з можливих варіантів, закладених у чинній нормативній базі.

Вибір і реалізація раціональної, економічно обґрунтованої облікової політики впливає на ефективність використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, прискорення оборотності капіталу, отримання додаткових внутрішніх джерел фінансування капітальних вкладень і оборотних активів, поліпшення дивідендної політики, залучення зовнішніх ресурсів для розширення економічної діяльності господарюючого суб'єкта. Від обраної підприємством облікової політики істотно залежить величина таких показників як собівартість продукції, прибуток, податок на прибуток, ПДВ та майно, а також показників фінансового стану підприємства. Отже, облікова політика є важливим засобом формування величини основних показників фінансово-господарської діяльності підприємства, податкового планування, цінової політики. Щоб провести порівняльний аналіз показників діяльності підприємства за різні періоди і, особливо, порівняльний аналіз різних підприємств необхідно ознайомитися з прийнятою економічним суб'єктом обліковою політикою.

Якщо на підприємстві виникають ситуації, для яких не існує чітко визначених методів бухгалтерського обліку, то відповідні методи необхідно розробити самостійно і закріпити їх у наказі про облікову політику. Необхідно керуватися положеннями діючих нормативних актів з бухгалтерського обліку та міжнародними стандартами фінансової звітності.

Розробка, а тим більше вдосконалення облікової політики підприємства – це складний процес, що передбачає вивчення

особливостей бізнесу, аналіз чинного законодавства, проведення економічних і фінансових розрахунків, прийняття рішень тощо.

Розробка облікової політики підприємства повинна ґрунтуватися на аналізі великої кількості нормативних документів в галузі регулювання бухгалтерського обліку та оподаткування і постійному моніторингу їх змін, доскональному знанні особливостей діяльності підприємства, функцій його структурних підрозділів і їх взаємодії, поточного економічного становища підприємства та перспектив його подальшого розвитку.

Всі рішення, прийняті підприємством, у виборі методів обліку конкретних об'єктів і операцій повинні бути включені до облікової політики. Така робота, повинна проводитися під відповідальністю головного бухгалтера, оскільки повинні бути дотримані всі формальності, передбачені відповідними нормативними актами.

Також за допомогою облікової політики можна мінімізувати прогнозовану суму податків по діючому бізнесу. При вирішенні спорів між платниками податків і податковими органами в процесі застосування методів корекції фінансових показників для цілей оподаткування та обчислення податкових платежів наказ про облікову політику часто стає незаперечним доказом правильності аргументів однієї зі сторін.

В результаті різноманітних норм існуючого нормативного положення є можливість один і той же факт господарського життя відобразити, як дохідну, так і збиткову операцію. Це означає, що, вибираючи один із запропонованих законодавством варіантів дій, цілком можливо знайти законний спосіб зменшити суму оподаткованого прибутку і в той же час збільшити бухгалтерський прибуток. Як наслідок, фінансове становище підприємства відбивається в його фінансовій звітності відповідно до інтересів підприємства та її власників, а бюджет отримує податки в межах нормативних вимог.